

Terry Pratchet <a>I

Celým jménem **sir Terence David John "Terry" Pratchett**. Narodil se ve Spojeném Království v Buckinghamshire v Beaconsfieldu roku 1948 jako **Terence David John Pratchett**. V 17 letech nechal školy a stal se novinářem pro Bucks Free Press. V tomto období vydal i svojí první povídku Kobercové (The Carpet People); satyrický román z netradičního světa, po 21 letech ji vydal zrevidovanou s poznámkou "Tato kniha měla dva autory a oba jsou stejnou osobou."

Jeho kariéru definoval až humorný román Barva Kouzel, který započal jednu z nejslavnějších fantasy sérií Úžasná Zeměplocha (čítajíc na 40 románů a několik desítek dalších knih a materiálů) a po jehož vydání se stal spisovatelm takzvaně na plný úvazek. Kromě psaní se ale věnoval i stavění počítačů, sbíral meče, pěstoval masožravé kytky a vlastnil ukulele. "Mám ukulele. Nehraji na něj, ale mám jej. To je podstatné."

Věnoval se i hraní počítačových her, kdy například Dooma celé devatesátky nevypnul a i když zrovna dělal něco jiného, tak mu Doom běžel na pozadí. "Po staletí se lidstvo snažilo bojovat se silami zla... modlitbou, půstem, dobrými skutky a tak. Až do Doomu nikoho nenapadla dvouhlavňová brokovnice. Nažer se olova, démone."

Začátkem milénia uspořádal sbírku pro pražské Divadlo v Dlouhé, které bylo zasaženo povodněmi. K tomuto divadlu měl vztah, protože převedlo do hrané formy hned několik jeho děl a osobně se poznal i s herci, když se jel na hry podívat. (**Miroslav Táborský** má takto vtipnou historku, když mu pořádali zákulisní oslavu narozenin po jedné takové hře.)

Začátkem desátých let mu byla diagnostikována vzácná forma *Alzheimerovy choroby*, po jejíchž zjištění začal více podporovat výzkum demence a otevřeně podporoval eutanázii. Dva roky poté byl pasován na rytíře za přínos literatuře, do erbu si zvolil "Nunc Id Vides, Nunc Ne Vides" ("Ted to vidíš, Ted ne"), což je zároveň i heslo Neviditelné Univerzity z jeho románů.

Po jeho *šmrti* v roce 2015 stále vyšlo hned několik jeho rozepsaných skiců a knih, i přes jeho *výslovné přání*, aby jeho nevydaná práce byla *slisována parním válcem* – slisována byla, aby mu bylo vyhověno, pak ale byla obnovena.

Úžasná Zeměplocha 🚺

Série započala v 80. letech dvěma knížkama, Barva kouzel a Lehké fantastično, které tak daly vzniknou i podsérii o Mrakoplašovi. **Pratchett** zde přistupoval k Zeměploše jako k prázdnému vesmíru, který zaplnil parodiemi a svými nápady na netradičný pojetí.

Andokratická Neviditeľná Úniverzita, kde mágové věnují své životy nepoužívaní magie. Ustrašený mág, co si na svůj špičatý klobouk vlastnoručně vyšil "Mák", kterého osud (či přesněji řečeno Dáma, protože Osud s ním nemá nic společného) posílá na dobrodružství po celé Ploše. Nechybí ani barbar Cohen, možná budoucnost barbara Conana, jakožto takřka nezabitelného hrdiny, který ale musí zestárnout, takže ho můžeme vidět pobíjet bandity, zatímco hledá svojí zubní protézu. Či taková Eskarína, která tuto andokratickou akademii naruší, když jí osud do kolébky přidá i mágskou hůl. Román Čaroprávnost ale nepředstavil jen mladou dívku stavící se do cesty patriárchální společnosti, ale i Bábi Zlopočasnou, jakožto zástupkyni sesterstva čarodějek, které zase magii nepoužívají, protože vědí, že by v ní byly až moc dobré.

Od parodií se ale Zeměplocha dostala dál, romány jako Pyramidy, Malí bohové a Mort začaly prohlubovat filozofii samotného světa. Objevuje se zde satirické znázornění organizovaných náboženských skupin až fanatismu. Více se projevuje humanismus a kritika institucí. *Mrakoplaš* se zde setkává s korporátním peklem (a sám je považován za démona); *Mort* porušuje všechny vesmírné zákony, aby zachránil princeznu; *trojice čarodějek* napomáhá svrhnout zlého panovníka, kdy se objevují narážky jak na klasické dramatiky, tak ale i pohádky; mestský stát Ankh-Morpork dostává právoplatného dědice trůnu, co srazí draka, jen aby panování přenechal *Vetinarimu*.

Ve zlaté éře Zeměplochy se **Pratchett** věnoval hlavně příběhům s velice lidskými motivy. Do odlehlých krajů,

Ve zlaté éře ZEMĚPLOCHY se **Pratchett** věnoval hlavně příběhům s velice lidskými motivy. Do odlehlých krajů, vysoce inspirovanými Afrikou a Austrálií se vydává *Mrakoplaš*, ale s ním tentokráte i celý sbor akademiků a objeví se i *Smrť*.

> Možná by bylo jednodušší, kdybych požádal o seznam neškodných rostlin a tvorů výše zmíněného světadílu? (...) ",,Nějaké ovce'," přečetl nahlas. «

Ale **Pratchett** neurážel jenom Austrálii, skrz *kapitána Elánia* prozkoumával rozdíly mezi společenskými třídami, řešil problémy s rasismem vyzobrazených na trpaslících a trollech; objevuje se i *Tonička Bolavá*, jako jediná zeměplošská série psaná pro mladší publikum, což **Pratchettovi** nikdy moc nešlo.

Hlavní důraz byl ale stejně kladen na sérii **Hlídky** a na ní navazující sérii s *Wahošem von Rosretem*, ve kterých Plocha projde industriální revolucí a díky tomu i snadnější narážky na kapitalismus. Po zjištění *Alzheimerovy choroby* se rozhodl Ploše dát řádnou pozitivní budoucnost. Utlačované menšininy se zařazují do společnosti. Staré postavy umírají (či jiným způsobem odcházejí), aby předaly žezlo mladým. Noví bohové nahrazují bohy staré (mezi nimi i *Matka Lokomotiva*).